

Κεφάλαιον κς.

Πρῶτον μὲρ οὐκ εἰς δύο ἐρμυλεύειν, εἴ-
 τα σαφῶς διὰ λέγειν· ὁμίματα δὲ ὅτι
 τῷ εἰς δύο λέγειν τὰ δὲ. Ἐν μέρῳ, ὅτι αὐτὸς δὴ-
 νάται καὶ τῷ καὶ ἕτερον· δεύτερον ᾗ, ὅτι εἶπε
 ἐν δυνάμει, ἕτερος ᾗ δυνάται. τρίτον ᾗ, ὅτι
 εἶπε καὶ τῷ καὶ ἕτερον δυνάται. τέταρτον δὲ,
 ὅτι οὐτ' αὐτὸς οὐδ' ἕτερος δυνάται. πέμ-
 πτον ᾗ, ὅτι αὐτὸς μὲρ δυνάται, ἕτερος δὲ οὐ
 δυνάται. ἕκτον ᾗ, ὅτι αὐτὸς μὲρ ἕτερον δυνά-
 ται, ἐκείνος δὲ οὐ δυνάται ἕτερον. ἑβδόμον δὲ
 τούτων ὅτι τῶνδε Σπαρτιάδης. ὅτι μὲρ γὰρ αὐ-
 τὸς δυνάται καὶ τῷ καὶ ἕτερον, τοῖόνδ' ὅτι
 ἐγὼ ᾗ οὐ μόνον τούτων αἴτιος ὑμῖν ἐγρυ-
 μῶ, ἀλλὰ καὶ Τιμόθεον μέλλοντα στρατεύ-
 ειν ἐφ' ὑμᾶς, διακώλυσα. ὅτι ᾗ εἶπε μὲρ οὐ
 δυνάται, ἕτερος δὲ δυνάται, τοῖόνδ' αὐτὸς
 μὲρ οὐκ ἀδυνάτως ἔχῃ περιβύθειν ἐπὶ ἡ-
 μῶν· εἶπε δὲ φίλος ὅτι τῇ πόλει ἤνδ' Σπαρ-
 τιατῶν, καὶ μέγιστ' αἰ δυνάθειν περὶ ξυμ-
 βούλαθε. τὸ ᾗ ὅτι εἶπε καὶ τῷ καὶ ἕτερον
 δυνάται, τοῖόνδ' οὐ μόνον ᾗ ἐν ταῖς πο-
 λιμαῖσι δὲ ἔρασαν αὐτὸν παρέχον, ἀλλὰ καὶ
 βουλομένη εἶναι ἤνδ' πολιτῶν οὐκ ἦμισα δύ-
 ναται. τὸ ᾗ ὅτι οὐτ' αὐτὸς οὐδ' ἕτερος δυνά-
 ται, τοῖόνδ' οὐτ' αἰ αὐτὸς δυνάθει ὀλίγω
 δυνάμει ἔχων, καταπολεμήσαι τοῖς ἐνα-
 πτίαις, οὐτ' ἀμῶς οὐδέ τις ἤνδ' πολιτῶν. τὸ ᾗ, ὅ-
 τι ἐκείνος μὲρ δυνάται, αὐτὸς δὲ οὐ δυνάται,
 τοῖόνδ' εἶπε μὲρ γὰρ ἔραται τῷ σώματι, ἐγὼ
 δ' ἄρρώστων τυγχάνω. τὸ ᾗ, ὅτι αὐτὸς μὲρ ἕ-
 τερον δυνάται, ἐκείνος δὲ οὐ δυνάται ἕτε-
 ρον, τοῖόνδ' ἐγὼ μὲρ γὰρ κλυετήσαι δυνάτος
 εἶμι, εἶπε ᾗ οὐδὲ καπιλατήσαι δυνάται. ὁμί-
 ματα μὲρ οὐκ εἰς δύο ἐρμυλεύειν αἶθε
 πεπαισῶς ὅτι ἤνδ' περὶ γράμματος ἀπαύτων τὸν
 αὐτὸν ἔσπον μετρίων. σαφῶς ᾗ ὅτι δεινὸς δεινός,
 τῷ πάλιν σκεπτεῖν.

Κεφάλαιον κς.

Πρῶτον μὲρ οὐκ ὀνόμαζε τῶς ἀκείνοις
 ὀνόμασι ὅτι ἀ λέγεις, διαφύζων τὸ
 ἀμφύβολον. ὕλαθε δὲ περὶ τὰ φανήεντα
 ἤνδ' γρημμάτων, ὅπως μὴ ἔξῃς τιδήσονται.
 περὶ σέχε δὲ καὶ τοῖς κελευθίαις ἀ-
 φείρας, ὅπως ἐν τῷ δέον περιεπιθήται. σέ-
 πει δὲ καὶ τῷ σωδίσων ἤνδ' ὀνομάτων, ὅπως μὴτε συγκαχυθῆναι, μὴδ' ἐσθραπὴ ἔσται
 τὰ γὰρ οὕτω λεγόμενα, διόγιστα συμβαίνει. μὲρ δὲ σωδίσμοις εἰς αἰ περιείπης, ὅσοι δὲ οὐ

A Primam quidem interpretationem i-
 psam in duas partes distribuere, dein-
 de conuenit dilucidè dicere. In duas ve-
 rò partes interpretationem distribuimus
 hisce modis: Vno, quod ipse potest & hoc,
 & aliud. Secundo, quod hic quidem haud
 potest, alius autem potest. Tertio, quod
 hic & hoc, & aliud potest. Quarto, quod
 neque ipse, neque alius potest. Quinto,
 quod ipse quidè potest, alter vero non po-
 test. Sexto, quod ipse quidem alterum po-
 test, aliud vero non potest alterum. Ho-
 rum autem vnumquodque ex hisce pers-
 piciet. Quod etenim ipse potest & hoc &
 aliud, huiusmodi est: Ego autem non ha-
 rum duntaxat rerum author vobis extit-
 verum & Timotheo, qui aduersus vos es-
 set expeditiones ducturus impedimento
 fui. Quod vero hic non potest, alter autem
 potest, tale est: Ipse quidem non potis est
 qui pro vobis legatione fungatur: hic ve-
 rò qui Spartiarum ciuitati amicus est, fa-
 cillimè apud eos, quæ vultis, queat effice-
 re. Quod hic autem potest, & hoc & aliud,
 est huiusmodi: Nò autem in bellis solum
 hic se robustissimum, & fortissimum præ-
 stitit, sed & consiliis ciuium cedit nemini.
 Quod autem neque ipse, neque alius pote-
 est, tale est: Neque ipse parua munitus ma-
 nu hostes queat, neque alius quisquã ci-
 uium expugnare. Quod verò ille potest,
 ipse autem nequit, est huiusmodi, nempe,
 Hic corporis valet viribus, ego verò sum
 corpore imbecillus. Quòd autem ipse a-
 liud potest, ille verò non potest aliud, hu-
 iusmodi est, Equidem ipse, qui clauo, & gu-
 bernaculis præsum, valeo, hic autem ne-
 que qui remoto viatur, potis est. Figuras igit-
 ur interpretandi duas partes facies, hoc
 modo omnibus in rebus idem modus ser-
 uandus est. Quibus autem rebus dilucida
 tua reddatur oratio, id rursus est con-
 siderandum. CAPVT XXVI.

Primum quidem quodecunque dixeris,
 propriis, suisque nominibus appella-
 & quicquid ambiguum fuerit, euitato. Cau-
 ueas etiam oportet, ne vocales deinceps
 ponas. Aduertendum est præterea, vt quos
 articulos vocant, opportunè & aptè loques.
 Item confideres opus est, ne confusa sit,
 neque perturbata nomenclatio compositio.
 Talis enim oratio & obscura est, & co-
 gnitu difficilis. Coniunctionibus verò
 quascunque ante dixeris, consequentes